

Secțiunea POEZIE UMORISTICĂ

Trei culori cunosc pe lume ...

Propun să înjghebăm o analiză, Ghionțiți de curozitatea noastră, La ce se-ntâmplă-n anii răi, de criză
Cu ...flamura roș-galbenă-albastră!

Să-arate mândrul nostru tricolor, Recunoscut și respectat prin lume, Deschis, spre informarea tuturor -
Ce zic, pe rând, culorile anume ..

Începe roșul - splendida culoare A sângelui vărsat de-atâți eroi, Luptând cu mari puteri, cotropitoare -
Ce-aveau porniri nătânge spre război,

Ori a văpăii vechilor furnale, Împrăștiate-n țara noastră dragă, Prin ani cu-nfăptuiri industriale Și mari
venituri dintr-o lume-ntreagă!

-Acum, când totul e fier vechi, grămadă,

Distruse - porturi, fabrici și uzine,

Industrii multe-a indolenței pradă,

Vă spun cinstit, sunt roșu ...de rușine!

La mijloc, partea galbenă, frântură Din soare, căpătâi etern al vieții, Grăi domol, cu tâlc, de-
agricultură, Ușor cam alarmant, precum profeții:

-Suportă de mulți ani, o nedreptate, Cei ce slujesc ogoare-n sfânta lege, Când hrană, numai din
străinătate Aduc cei mari ...și naiba-i înțelege!

Era grânar de frunte-a noastră țară, Planta de toate neamul românesc ..

Văzând că azi luăm și praz de-afară. Ca „neaoșul” șofran mă-ngălbenesc!

Urmând firesc, treimea azurată, Ce-ngemănează cer senin și mare, A-ntors spre lume fața-ngândurată,

Dând de-nțeleș că are vești amare .

-Voi fi concis, rosti cu-o voce tristă, V-avertizez că-n țărișoara noastră Situația e-n pom, ghinionistă,

Și zi de zi, mai crâncen de ...albastră!

Motto: „Muntele vrăjit”

Sonetul celor trei culori

Țintind belșugu-ntregului popor, De-un timp, în țara asta guvernează O rotativă-n trei, care-alternează

Și seamănă leit c-un ...semafor!

La roșu, știu și plozii, se stopează,

La galben - dai din buze, răbdător, Iar dacă-i verde, o zbughești în zbor, Precum racheta care
decoleză!

E foarte bine, dacă nu-i prea rău, Iar guvernarea-i baftă garantată, Când fiecare-i boss, la rândul său!

Dar ghinion, ce harță-i câteodată, Când semaforul nostru, nătărău, Aprinde cele trei culori ...deodată!

Motto: „Muntele vrăjit”

O celebrare cum nu s-a pomenit

Ce tare-ar fi să facem o zi de sărbătoare, Având ca bază tema, ce-i plină de culoare, Ba chiar de trei, pârtașe în timp cu scriitori - Vin alb, roze sau roșu - faimoasele licori Ce din antichitate vrăjesc o-ntrăgă lume Cu tragedii sau cronici, cu ficțiuni or glume ..

Din Persia străveche și până-n vremea noastră, Preschimbă vinul pana-n bagheta cea măiastră - Izvor de tomuri ample, lucrări nepieritoare, În proză sau în versuri, scîpîri seducătoare, Sorginți de-nțelepciune, de farmec și lumină - Ofrande omenirii, ce-a fost ori o să vină!

Vorbind de ce-o să vină, să revenim la vin, La barzii ce se-adapă din harul său divin .

Oriunde pe planetă sălaşul l-ar avea, Din soiuri câte-n stele, stiharii toți vor bea, Iar din Cotnarul nostru, cântat de Eminescu, Să ridicăm o cupă, slăvind pe Porumbescu -

Născut acum un secol și șaptezeci de ani!! Să invităm din Ceruri un stol de veterani, Doar băutori destoinici, în vin specialiști, Mari creatori de artă ...și-oleacă umoriști: Homer, ce-n Iliada pe greci i-a îmbătat, Socrate, ce-adevărul în vin l-a tot cătat,

Apoi Sofocle, Platon, Plutarh, Aristotel,

Villon, Hugo, Vergiliu, sprințarul Păstorel, daVinci și N. Iorga, Cervantes, Blaise Pascal, Moșil, G.

Topîrceanu, Omar Kayyam, Stendhal, Baudelaire, Arghezi, Blaga, Coșbuc, T. Mușatescu, Neruda,

F.Rabelais, Voltaire și Minulescu l

Prezent! să strige Trifu, Petrone, Cincinat, Al.Clenciu și mulți alții, de care n-am uitat, Plus cei ce-s încă teferi și demni de invitat .. Cum nu există fonduri, că-i criză grea la stat, Livrez, pe speze proprii, să facă toți un plin De vin vestit și spornic - un zaibăr cu pelin!

Motto: „Muntele vrăjit”